

Posudek oponenta na práci Hany Kletekové *Dialog k es an s marxisty v eském prost edí v 60. letech*

Kolegyn Kleteková si vybrala pozoruhodné a p edem ekn me velmi náro né téma. Je t eba íci, že do n j investovala úctyhodné množství práce, které si dala s analyzováním intelektuálního klimatu dané doby, pochopením dobového kontextu a n kterých klí ových pojm zejména u Milana Machovce. Výsledek je ov-em sporný, jako kdyby její práce p edstavovala spí-e zmapování možnosti pro zpracování dialogu k es an s marxisty nejl toto zpracování. I tak nicmén text, který lze íst jako sv dectví o pohnutém zápase s vlastním tématem i jako doklad, jak v mnoha ohledech vzdálená a pro ur itý typ rozum ní neprostupná je dne-nímu duchovnímu klimatu intelektuální atmosféra –edesátých let, obtojí jako obhajitelná bakalá ská práce, v n kterých svých parametrech dokonce mimo ádná.

Název práce pon kud klame ó afl do s. 50 je totiž práce kolegyn Kletekové zpracováním p edpoklad dialogu k es an a marxisty. Tato analýza p edpoklad skute n má své místo v takto zam eném textu ó v tomto sou tu v-ak mohou být pojednány na plo-e bakalá ské práce spí-e jen povrchn a jejich množství vede k tomu, že i samotné téma práce z stane pon kud povrchní. A tak v jednotlivých kapitolách sledujeme vývoj eské filozofie a teologie (p edev-ím institucionální) po roce 1948, vztah marxismu i reflimu po roce 1948 k nábofenství, postoje Rogera Garaudyho i intelektuální cestu (nebo její ást), kterou k my-lence k es ansko-marxistického dialogu urazil Milan Machovec.

Dv kapitoly, které se v nují samotnému dialogu, jsou na to, že se jedná o téma práce, pon kud p íli–stru né ó první je vn j–kový afl p ehledový text o podob dialogu, ú astnících a vývoji v ase, kam proniknou spí-e témata dialogu nejl jeho obsah. Záv re ná kapitola má ilustrovat hypotézu práce, že dialog s k es any ovlivnil Machovc v humanistický marxismus a p im l je zvařovat n které nové pojmy. Jakkoli je v n kterých pasářích velmi ilustrativní a p esv d ívá, kapitolu nelze íst jako prokázání í vyvrácení hypotézy, protože nedostate n analyzuje Machovcovo my-lení v jeho prom nách a i kdyfl si uv domuje, že Machovc v vztah k nábofenství procházel šsloflitým vývojemō (s. 58), prezentuje ho v kapitole v zásad jako jeden celek, p í emfl k ukázání tohoto celku pouflívá i práce, které vy-ly je-t p ed zahájením k es ansko-marxistického dialogu (nap . hned na následující s. 59). Autorka tak nem že ilustrovat, která my-lenka byla plodem dialogu a jeho reflexe, a která naopak byla spí-e p edpokladem dialogu a otev enosti v í k es anství a byla v korpusu Machovcova my-lení p ítomna jíl d íve. Jako i jinde, spí-e nejl silný interpreta ní výkon podává p ehled, cofl je ov-em adekvátní bakalá ské práci.

Dopl kem práce jsou flivotopisy ú astník seminá e ó jako i v jiných p ípadech (diskuse d jin teologických fakult) se autorka opírá o internetové zdroje. Jakkoli lze chápat jejích dopl kovou povahu, p esto v práci v nované d jinám my-lení pon kud zarazí, kdyfl jsou ve stru ných (a ásto nicne íkajících) charakteristikách jednotlivých autor kup íkladu zmi ovány beletristické práce bez jakéhokoli rozli-ení vedle filozofických, nebo kdyfl jsou u n kterých autor jejích st flejní díla z hlediska autorkou sledované problematiky opomenuta (nap . práce Machovce a Machovcové *Utopie blouznivc a sektá* i Bondyho *Út cha z ontologie*).

P es autor inu nepopíratelnou a sympatickou snahu rozum t dané dob se autor ino pojmosloví zdá být ásto afl p íli–projektivní a hrubozrnné ó nelze se ubránit rozpak m, kdyfl ufl v úvodu autorka rozli-uje marxismus i nábofenství na dogmatické a nedogmatické ó p í emfl jen naprosto vágn a pon kud povrchn a problematicky charakterizované šnedogmatickéō nábofenství (srv. s. 13, první odstavec) je považováno za relevantní pro dialog. T flko íct, kolik reálných ú astník dialogu by pro-lo ozna ením za šnedogmatickéō í zda je v bec toto ozna ení u institucionalizovaného nábofenství, jaké se reprodukuje na teologických fakultách, relevantní.

Místy je autorka příliš ovlivněna jazykem a kontextem své doby. Některé její formulace tak příliš uplatněny na problematiku 50. a 60. let zavádějí afl nechtěnou komikou (š *Krom toho vycházeli komunisté z předpokladu, že moderní člověk nemůže přežít ve sněhu povrchu, za jakou bylo náboženství považováno. Tento postoj se považoval za daný, a k tomu nebyl podložen žádným hlubším výzkumem.* s. 24).

Jak již bylo řečeno, v některých ohledech je autorina práce afl mimořádná, v jiných z druhé strany není schopna dosáhnout cílů, které si stanovila. Ve výsledku splnila nároky kladené na tento typ prací. Navrhuji hodnotit známku *velmi dobře*.

12. 6. 2012

Ondřej Sládek